

[Poul Sørensen.]

system. Man ønsker, at den nuværende stærkt opsplittede og vidt forgrenede arbejdsanvisning afløses af arbejdsanvisning gennem 10-12 regionalkontorer med 300 kredskontorer og ekspeditionssteder. Disse tanker om forenkling gennem koordinering ligger, som det vil ses, på mange måder på linje med de tanker, som ligger bag det forslag, vi i dag behandler.

I en tid med mangel på arbejdskraft og med et stort behov for bevægelighed på arbejdsmarkedet kan regeringen og folketinget ikke sidde denne kritik af det nuværende anvisningssystem overhørig. Det er også værd at notere, at udvalget, skønt det falder uden for dets kommissorium, slutter med at henstille, at spørgsmålet om den danske arbejdsløshedsforsikrings organisation og principper tages op til behandling. Vi har ofte rejst dette spørgsmål, men altid forgæves, skønt ingen har kunnet bestride, at en virkelig tilbunds gående forenkling og rationalisering både af forholdet mellem de enkelte kasser og af kassernes administration nu ikke længere lader sig udskyde. Når man kan konstatere, at systemet medfører et arbejdsløshedskontingent på 300 kr. årlig for de dårligst stillede arbejdere og et kontingent på 25 kr. årlig for de væsentlig bedre stillede arbejdere, så spørger man sig selv: hvor er den sociale solidaritet egentlig henne? Formålet med enhver forsikring, og da navnlig med forsikringsordninger, som til dels opretholdes ved offentlig støtte, må være at fordele risiko og byrde så jævnt, som det overhovedet er muligt, men her ser vi et eksempel på, at byrden ensidigt bæres af de vanskeligst stillede. Det kan ikke være rimeligt, og det kan heller ikke være rigtigt at opretholde et administrations-system, der er baseret på 4.000 lokalafdelinger med tilsvarende personale- og kontorholdsudgifter.

Hverken forslagsstillerne eller andre kan på nuværende tidspunkt sige noget om, hvad en forenkling og decentralisering af det sociale trykkesystem vil kunne medføre af administrative besparelser. På visse områder vil det måske endog være nødvendigt med merudgifter for at fremkalde besparelser på andre områder. Den forenkling af arbejdsanvisningen, som arbejdsanvisningsudvalget har foreslået, vil således betyde en

administrativ merudgift, men den vil rigeligt kunne opvejes af, hvad man er i stand til at spare, såfremt man skaber et bedre grundlag for at udnytte erhvervslivets beskæftigelsesmuligheder.

Vi anser det hverken for ønskeligt eller muligt at reducere samfundets totale udgifter til sociale foranstaltninger, men vi tror, at pengene kan gives ud på en måde, som er bedre såvel for den enkelte borger som for samfundet. Der er mange grunde til at gå i gang med en rationalisering og forenkling af vort sociale trykkesystem, men det bør også gøres, fordi der herved åbner sig udvej for at tage fat på en løsning af de uløste sociale opgaver, som endnu findes i vort samfund.

Men det er i hvert fald givet, at før vi hjælper dem, der kan hjælpe sig selv, må vi skabe de bedst mulige betingelser for dem, der ikke er så heldigt stillede. Set ud fra det konservative folkepartis synspunkt bør det sociale trykkesystem først og fremmest være et udtryk for samfundets solidaritet med de mennesker, som uforskyldt rammes af vanskeligheder i tilværelsen, og som derfor er afskåret fra at klare sig selv. Jo mere vi vil hjælpe alle, des mindre mulighed har vi for at hjælpe disse mennesker. Og det er jo stadig sådan, at mennesker, der er handicappede fra fødslen, rammes af ulykker eller pådrager sig kronisk sygdom, som regel tillige må nøjes med en indkomst, der ligger væsentligt under de laveste indtægter for deres sunde og raske medborgere. Det vil være et overordentlig stort fremskridt i bedste overensstemmelse med socialpolitikkenes egentlige formål, om vi kan nå frem til en tilstand, hvor et fysisk eller andet uforskyldt handicap i tilværelsen ikke også behøver at medføre et økonomisk handicap. Så længe kronisk syge og invalider også er de økonomisk dårligst stillede, kan vi ikke sige, at de sociale forhold her i landet er ordnet på en tilfredsstillende måde.

Vi er klar over, at sådanne forhold ikke kan gennemføres fra den ene dag til den anden, men det konservative folkeparti mener, at de angiver et mål, som bør placeres i forreste række blandt de sociale opgaver, som bør tages op i de kommende år. I det arbejdsgrundlag, som den konservative folketingsgruppe vedtog i november, har vi da også stillet det konkrete forslag,